

[Orla Møller.]

taknemlig for en bekræftelse eller afkræftelse heraf.

Der er efter min mening én fejl ved det foreliggende lovforslag: det gælder ikke for de bymæssige områder; af frygt for de økonomiske konsekvenser holder man sig tilbage. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at både rigspolitichefen og Politimesterforeningen anser det for rigtigt, at der også åbnes adgang til at etablere befordringsordninger i de bymæssige områder. Det forekommer mig meget vigtigt, at de myndigheder, der i stærkest grad har ansvaret for trafikikkerheden, peger på denne løsning, og selv om jeg godt forstår både hensynet til de økonomiske konsekvenser og henvisningen til en løsning af spørgsmålet i forbindelse med den nye kommunestruktur, føler jeg mig ikke helt overbevist om, at de skolesøgende børns forældre vil være lige så forstående. Der regner man nemlig ikke et barns liv eller færlighed i penge. Jeg vil gerne under udvalgsarbejdet have undersøgt, om de økonomiske konsekvenser vil blive så afskrækkende, at man hellere vil løbe risikoen for ulykker med forkrøbling eller død til følge.

Øvrige problemer i forbindelse med lovforslaget hører hjemme i udvalgsarbejdet, og jeg skal til slut tilsige socialdemokratiets støtte til gennemførelse af lovforslaget.

Gerda Møller: Også dette lovforslag er en konsekvens af indførelsen af højere forberedelseseksamen på de kommunale gymnasieskoler, og jeg har ikke nogen yderligere bemærkninger med hensyn til den nye bestemmelse om bemyndigelsen til undervisningsministeren til i særlige tilfælde ikke at oprette nye 1. realklasser.

Med hensyn til det egentlige i lovforslaget, den bestemmelse, der går ud på at tilvejebringe hjemmel til befordring af skolesøgende børn, hvor hensynet til børnenes sikkerhed i trafikken kræver det, kan det konservative folkeparti stille sig positivt. Det er

jo noget nyt, at man nu tager hensynet til børnenes sikkerhed i trafikken som begrundelse for befordring af skolesøgende børn; men det er, som det også står i bemærkningerne til lovforslaget, naturligvis den stærkt forøgede og stedse stigende motortrafik på både hovedlandeveje og andre veje, der er bevæggrunden.

I den forbindelse kunne man jo nok udstøde nogle dybe hjertesuk over den ufornuft og mangel på planlægning, som ansvarlige mange steder har vist ved anlæg af nye bydele. Det er nemlig langt fra alle steder man har vist forståelse for, at en skole bør placeres fornuftigt sikkerhedsmæssigt. Jeg kender steder, hvor skolen ligger på begge sider af byens hovedfærdselsåre. Man kan vist ikke sige andet, end at forslaget giver en fornuftig løsning på det foreliggende problem, men det ville alligevel være bedre, om man helt kunne afhjælpe børnenes problemer gennem vejtekniske eller færdselsregulerende foranstaltninger, og derfor finder jeg bestemmelsen i den foreslåede § 50, stk. 4, om, at skoledirektionen kun kan pålægge en kommune befordring, hvis de trafikale ulemper ikke med rimelighed kan forlanges afhjulpet gennem disse foranstaltninger, fornuftig både af sikkerhedsmæssige, men også af økonomiske grunde. Der bliver jo flere og flere børn, der på grund af centralisering og kommunesammenlægning får en længere skolevej og altså vil belaste kommuner og statskasse i højere og højere grad; det viser stigningen i statens udgifter til befordring da også i de seneste finansår.

Endelig er det jo sådan, at selv de mindste skolebørn meget tidligt færdes på egen hånd uden for deres skolevej, og derfor skal man heller ikke i højere grad end nødvendigt forhindre, at børnene lærer at færdes og at tage vare på sig selv i trafikken. Man giver jo netop færdselsundervisning i børnehaver og i skoler — helt nødvendigt og, synes jeg, med gode resultater. Vi kender jo alle eksempler fra hverdagen på, at børn ofte bevæger sig mere fornuftigt i trafikken end